

TARRÉS

metge i sacerdot

10

BUTLLETÍ INFORMATIU AMB MOTIU DE LA BEATIFICACIÓ 5 setembre 2004

Comissió pro Beatificació del Dr. Tarrés · C. Joan Güell, 200 · 08028 Barcelona
<http://doctortarres.free.fr> · doctortarres@terra.es

A continuació es reproduïx el text íntegre de l'homilia pronunciada pel papa Joan Pau II en la Santa Missa de beatificació dels servents de Déu Pere Tarrés i Claret, Alberto Marvelli i Pina Suriano, a l'esplanada de Montorso, a Loreto, aquest diumenge dia 5 de setembre de 2004.

HOMILIA DE JOAN PAU II

1. "Quin home podria conèixer els desgnis de Déu?" (Sv 9,13). La pregunta que es fa al Llibre de la Saviesa té una resposta: *només el Fill de Déu*, fet home per a la nostra salvació a la falda virginal de Maria, *ens pot revelar el designi de Déu*. Només Jesucrist sap *quin és el camí* per "atènyer la saviesa del cor" (*Salm resp.*) i obtenir pau i salvació.

I quin és aquest camí? Ens ho ha dit Ell a l'Evangeli d'avui: *és el camí de la creu*. Les seves paraules són clares: "Qui no porta la seva creu i em segueix, no pot ser deixeble meu" (Lc 14, 27).

"Portar la creu *seguint Jesús*" significa estar disposat a qualsevol sacrifici per amor a Ell. Significa no posar res ni ningú abans que ell, ni tan sols les persones més estimades, ni tan sols la pròpia vida.

2. Estimats germans i germanes, que heu vingut en aquesta "esplèndida vall de Montorso", com l'ha qualificat l'arquebisbe Mons. Comastri, al qual agraeixo de cor les càlides paraules que m'ha adreçat. Saludo, amb ell, els cardinals, els arquebisbes i els bisbes presents; saludo els sacerdots, els religiosos i les religioses, les persones consagrades, i sobretot a vosaltres, membres de l'Acció Catòlica, que, guiats pel consiliari general Mons. Francesco

Lambiasi i per la presidenta nacional la Dott. Paola Bignardi, a la qual agraeixo les paraules que m'ha dirigit, heu volgut reunir-vos aquí, sota l'esguard de la Mare de Déu de Loreto, per renovar el vostre compromís d'*adhesió fidel a Jesucrist*.

Vosaltres ho sabeu: adherir-se a Crist és *una tria exigent*. No per casualitat Jesús parla de "creu". Però de seguida precisa: "seguint-me a mi". Aquesta és la gran paraula: *no estem sols a portar la creu*. Davant nostre camina Ell, obrint-nos el camí amb la llum del seu exemple i amb la força del seu amor.

3. La creu acceptada per amor *genera llibertat*. Ho ha experimentat l'apòstol Pau, "ancià i ara presoner per causa de Jesucrist", com ell mateix es defineix a la carta a Filèmon, però interiorment *plenament lliure*. Justament aquesta és la impressió que es copsa de la pàgina que acabem de proclamar: Pau està entre reixes, però el seu cor és lliure, perquè és habitat per l'amor de Crist. Per això, des de la foscor de la presó en la qual sofreix pel seu Senyor, pot parlar de llibertat a un amic que està fora de la presó. Filèmon és un cristià de Colosses: Pau s'adreça a ell per demanar-li que alliberi Onèsim, encara *esclau* segons el dret de l'època, però ara *germà* pel baptisme. Renunciant a l'altre com la *seva possessió*, Filèmon obtindrà *el do* d'un germà.

La lliçó que es desprèn de tot aquest episodi és clara: no hi ha un *amor més gran* que el de la creu; no hi ha una *llibertat més autèntica* que la de l'amor; no hi ha una *fraternitat més plena* que la que neix de la creu de Jesús.

4. De la creu de Jesús s'han fet deixebles humils i testimonis heroics els *tres beats* acabats de proclamar.

Pere Tarrés i Claret, primer metge i després sacerdot, es va dedicar a l'apostolat laical entre els joves d'Acció Catòlica de Barcelona, dels quals després va ser consiliari. En l'exercici de la professió mèdica, es va lliurar amb especial sol·licitud *als malalts més pobres*, convençut que "el malalt és símbol del Crist sofrent".

Ordenat sacerdot, es va consagrar amb intrepidesa generosa a les tasques del ministeri i va restar fidel al compromís que havia assumit poc abans de l'ordenació: "Un sol propòsit, Senyor: sacerdot sant, costi el que costi." Va acceptar amb fe i paciència heroica una *malaltia terrible*, que el va portar a la mort quan només tenia 45 anys. Malgrat el sofriment, repetia sovint: "Que bo que és el Senyor amb mi!". I jo sóc veritablement feliç."

5. *Alberto Marvelli*, jove fort i lliure, fill generós de l'església de Rímini i de l'Acció Catòlica, va concebre el 28 anys de la seva curta vida com *un do d'amor a Jesús per al bé dels germans*. "Jesús m'ha embolcallat amb la seva gràcia", escrivia al seu diari; "només el veig a Ell, només penso en Ell". L'Alberto havia fet de l'*Eucaristia* diària el centre de la seva vida. En la *pregària* cercava inspiració també per al compromís polític, convençut de la necessitat de *viure plenament com a fills de Déu en la història*, per fer-ne una història de salvació.

En el període difícil de la Segona Guerra Mundial, que semblava arreu la mort i multiplicava violències i sofriments terribles, el beat Alberto nodria una *intensa vida espiritual*, de la qual sorgia aquella amor per Jesús que el portava a oblidar-se constantment d'ell mateix per *carregar-se la creu dels pobres*.

6. També la beata *Pina Suriano*, nascuda a Partinico, diòcesi de Monreale, *va estimar Jesús amb un amor ardent i fidel* fins al

punt d'arribar a escriure amb tota sinceritat: "Només visc per Jesús." A Jesús li parlava amb cor d'esposa: "Jesús, fes-me cada vegada més teva. Jesús, vull viure i morir amb tu i per tu."

De noia, es va adherir a la Joventut Femenina de l'Acció Catòlica, de la qual fou dirigent parroquial, i en l'associació hi va trobar importants estímuls per al creixement humà i cultural in *un clima intens d'amistat fraterna*. Va madurar progressivament una voluntat simple i decidida de lliurar a Déu, com a do d'amor, la seva vida jove, particularment per a la santificació i perseverança dels sacerdots.

7. Estimats germans i germans, amics de l'Acció Catòlica, vingut a Loreto d'Itàlia, d'Espanya i de tants indrets del món! Avui el Senyor, a través de l'acte de la beatificació d'aquests tres servents de Déu, us diu: *el do més gran que podeu fer a l'Església i al món és la santedat*.

Serveu al cor això que hi ha al cor de l'Església: que molts homes i dones del nostre temps han estat corpresos per la *fascinació de Crist*; que el seu Evangeli torni a brillar com a *llum d'esperança* per als pobres, els malalts, els qui tenen fam de justícia; que les comunitats cristianes siguin cada vegada *més vives, obertes, atractives*; que les nostres ciutats siguin *acollidores i habitables* per a tots; que la humanitat pugui seguir els camins de la *pau* i de la *fraternitat*.

8. A vosaltres, laics, correspon donar testimoni de la fe mitjançant *les virtuts que us són específiques*: la fidelitat i la tendresa a la família, la competència a la feina, la tenacitat en el servei al bé comú, la solidaritat en les relacions socials, la creativitat en emprendre obres útils per a l'evangelització i la promoció humana. A vosaltres correspon també de mostrar -en comunió estreta amb els pastors- que *l'Evangeli és actual* i que la fe no aparta el creient de la història, sinó que l'hi introdueix més profundament.

Coratge, Acció Catòlica! Que el Senyor guii el teu camí de renovació!

La Immaculada Verge de Loreto t'acompanya amb tendra promptitud; l'Església l'esguarda amb confiança; el Papa et saluda, et sosté i et beneeix de cor.

